

قله های فقه شیعه علامه بحر العلوم (رحمت الله علیه)

سید محمد مهدی بن سید مرتضی طباطبائی بروجردی (ره) معروف به «بحر العلوم» شاگرد آقا وحید بهبهانی و از فقهای بزرگ شیعه است. بحر العلوم به علت مقامات معنوی و سیر و سلوکی که طی کرده، فوق العاده مورد احترام علماء شیعه است و تالی معصوم به شمار می رود و کرامات فراوانی از او نقل شده است. شیخ جعفر کاشف الغطاء با تحت الحنک عمامه خود، غبار نعلین او را پاک می کرد. بحر العلوم در درس استاد کل وحید بهبهانی و نیز درس شیخ یوسف بحرانی صاحب حدائق شرکت می کرد و از محضر آن بزرگان استفاده شایانی برد و به درجه اجتهاد عالیله نائل آمد. هنوز سنش از ۳۰ سال تجاوز نکرده بود که زعامت و مرجعیت شیعه و ارشاد و رهبری مسلمانان را پس از وفات استادش وحید بهبهانی (قدس سره) بر عهده گرفت و دنیا در برابر این دریای دانش و بینش و تقوی و پارسائی و فضیلت خضوع نمود و آوازه او آفاق را پر کرد. وی دارای اخلاق پسندیده انسانی و پیامبر گونه بود. تواضع و فروتنی اوزبازند خاص و عام، و عطوفت و مهربانی او نسبت به بینوایان و مستمندان، در بالاترین حد ممکن خود بود، به حدی که شاگردان و مریدان خود را تحت تاثیر کامل قرار می داد. همیشه ملازمان خود را سفارش می کرد باب سخن گفتن با مردم را بگشایند تا از راز دل مردم با خبر شده، در رفع گرفتاریهای آنان بیشتر بکوشند. نقل شده است که وی شبها همانند جدش امیر المؤمنین (ع) کوله باری از مواد غذایی را بر دوش می گرفت و از تاریکی شب استفاده می کرد، در کوچه های نجف راه می افتاد و بر در خانه هر فقیر مستمندی که می رسید، مقداری از غذا و پول قرار می داد و همواره از حال مردم سؤال می کرد و به بینوایان رسیدگی کامل داشت. علماء و دانشمندان بسیاری همانند: شیخ جعفر کاشف الغطاء بزرگ شخصیت برجسته جهان اسلام، سید محمد جواد عاملی، صاحب موسوعه بزرگ فقهی «مفتاح الکرامه»، شیخ احمد نراقی، صاحب «مستند الشیعه فی احکام الشریعه» و سید میر علی طباطبائی، صاحب «الریاض» از محضر درس ایشان استفاده کرده و به مقامات والائی رسیده اند. بحر العلوم دارای تالیفات ارزنده ای در علوم مختلفه می باشد. او سرانجام در مله رجب سال ۱۲۱۲ ق، در سن ۵۷ سالگی، جهان فانی را وداع و ندای حق را لبیک گفت.

----- بنقل از سایت تبیان -----

احکام نماز

س: اگر کسی در بین نماز عصر متوجه شود که نماز ظهر را نخوانده است، چه تکلیفی دارد؟
ج: اگر به خیال این که نماز ظهر را خوانده است به نیت نماز عصر مشغول نماز شود و در بین نماز بفهمد که قبلاً نماز ظهر را نخوانده است، در صورتی که در وقت مشترک نماز ظهر و عصر است، باید بلافاصله نیت خود را به نماز ظهر برگرداند و نماز را تمام کند و پس از آن، نماز عصر را بجا آورد، و اگر این اتفاق در وقت مخصوص به نماز ظهر افتاده باشد، احتیاط واجب آن است که نیت را به نماز ظهر برگرداند و نماز را تمام کند ولی بعداً هر دو نماز (ظهر و عصر) را به ترتیب بجا آورد، و همین تکلیف در مورد نماز مغرب و عشا نیز هست. (اجوبه الاستفتائات، ص ۳۶۴)